

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Avrelianen. Episcopo.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20006

M A R. E P I S C O P O ,
Cassell. in.

Epist. 49.
Quid non licet alicui
Prebytero absque in conuenientia celebrare, vel
coenates recipere, ad presentiam.

FRATRUM & coëpiscoporum nostrorum postulationibus, quæ ratione consonant, & non deviant ab honesto, tanto gratius & libenter assensum apostolicum impetruntur, quanto eos ad postulandum quod petitur, non ob proprium commodum, sed Ecclesiæ sibi commissa utilitatem, induci credimus & moveri. Eapropter, venerabilis in Christo frater, tuis precibus annuentes, auctoritate præsentium districtiis inhibemus ne cui Presbytero vel alij in quo-cunque officio constituto fas sit in tua dioecesi præter tuum assensum (quem tamen nolumus malitiosè cuiquam dene-gari) officia celebrare divina, ad pœnitentiam recipere confitentes, vel quæcunque sacramenta ecclesiastica exerce-re, nisi necessitatis articulus id exposcat. Nulli etiam Metropolitano vel Episco-po liceat in Ecclesiæ lege tibi dioecesana subjectis auctoritate propria Clericos instituere, vel institutos etiam te inscio promovere, vel parochianos in taum præjudicium tradere sepulturæ. Saluis in omnibus supradictis consuetudinibus approbatis, & tam indulgentiis quam privilegiis Pontificum Romanorum. Ad hæc, ut decimas, quas prædecessores tui hactenus in Romaniae partibus justè ac pacifice perceperunt, exigere ac percipere liberè possis, auctoritate tibi apostolica indulgemus. Nullus ergo &c. inhibitionis & concessionis &c. Datum Laterani VI. Kal. Maij.

FERRARIENSI EPISCOPO.

Epist. 50.
An hereticis matrimoniorum cōtrahendit
Cap. Quanto.
De diversis.

QUANTO te magis novimus in canonicō jure peritum, tanto fraternitatē tuam amplius in Domino commendamus, quod in dubiis quæstionum articulis ad apostolicam sedem recessis, quæ disponente Domino cunctorum fidelium mater est & magistra; ut opinio quam in eis quondam habueras, dum alios canonici juris peritiam edoceres, vel corrigatur per sedem apostolicam, vel probetur. Sanè tua nobis fraternitas suis literis intimavit, quod altero conjugum ad hæresim transeunte, qui relinquitur ad secunda vota transire defiderat, & filios procreare. quod utrum possit de jure fieri, per easdem nos literas duxisti consulendos. Nos igitur con-

sultationi tuæ de communi fratrum nostrorum consilio respondentes distinguimus, licet quidam prædecessorum nostrorum sensisse aliter videantur, an ex duobus infidelibus alter ad fidem catholicam convertatur, vel ex duobus fidelibus alter labatur in hæresim, vel decidat in gentilitatis errorem. Si enim alter infidelium conjugum ad fidem catholicam convertatur, altero vel nullo modo vel saltē non absque blasphemia divini nominis, vel ut eum pertrahat ad mortale peccatum, ei cohabite volente, qui relinquitur ad secunda, si voluerit, vota transibit. & in hoc casu intelligimus quod dicit Apostolus: *Si infidelis discedit, discedat. frater enim vel soror non est servituti subjectus in hujusmodi.* & canonem etiam in quo dicitur quod contumelia creatoris solvit Cap. Si infide-lis. 18. q. 2. jus matrimonij circa eum qui relinquitur. Si vero alter fidelium conjugum vel labatur in hæresim, vel transcat ad gentilitatis errorem, non credimus quod in hoc casu is qui relinquitur, vivente altero possit ad secundas nuptias convolare; licet in hoc casu major appareat contumelia creatoris. Nam et si matrimonium verum quidem inter infideles existat, non tamen est ratum: inter fideles autem verum quidem & ratum existit. Quia sacramentum fidei, quod semel admissum nunquam amittitur, ratum efficit conjugij sacramen-tum, ut ipsum in conjugibus illo du-rante perdurer. Nec obstat quod à quibusdam forsan objicitur, quod fidelis relictus non debeat suo jure sine culpa privari, cum in multis casibus hoc contingat, ut si alter conjugum incidatur. Per hanc autem responsonem quorundam malitia obviatur, qui in odium conjugum, vel quando sibi invicem displicerent, si eas possent in tali casu dimittere, simularent hæresim, ut ab ipsa conjugibus nubentibus resiliarent. Per hanc ipsam responsonem illa solvit quæstio, qua queritur, utrum ad eum qui vel ab hæresi vel ab infidelitate revertitur, is qui permanit in fide redire cogatur. Datum Laterani Kalend. Maij.

AVRELIANEN. EPISCOPO.

Epist. 51.
Vt D. de Corbolio primò
bolio vacatura pre-beda cōferatus

PRO dilecto filio D. de Corbolio paupere Subdiacono, nullum ad-huc ecclesiasticum beneficium affecuto, Zz iij

366 Epistolarum Innocentij III.

ad preces dilecti filij magistri P. de Corbolio, quem syncera diligimus in Domino caritate, fraternitati tuae scripsisse recolimus, ut præbendam Ecclesiæ tuae pro reverentia beati Petri & nostra sibi liberaliter assignares. Tu verò (unde valde miramur) non curasti precum nostrarum primitias & mandatum apost. adimplere: quin potius antequam idem Subdiaconus à te posset obtinere responsum, multis fuit expensis & laboribus fatigatus. Post hæc verò nuntij tui ad sedem apost. accedentes, ut te ab impietate præfati Clerici absolvere curremus, instantiū postularunt. quod non potuerunt aliquatenus obtinere. Nolentes autem quod pro Deo de provisione præfati Subdiaconi laudabiliter incepimus relinquere imperfectum, fraternitati tuae per iterata scripta mandamus atque præcipimus quatenus si qua præbenda nunc vacat in Ecclesia tua, eam sibi non differas assignare, stulum eidem in choro & locum in Capitulo conferendo. Alioquin quam primò vacare contigerit, nostra donatio præcipimus reservari, personæ idoneæ conferendam: de qua si quid à te fuerit ordinatum, decernimus non tenere. Dilectis quoque filiis Decano & Capitulo Aurelianen. dedimus in mandatis, ne aliquem ad institutionem tuam recipient in Canonicum & in fratrem ad præbendam primitus vacaturam. Datum Laterani IV. Kal. Maij.

Scriptum est super hoc Decano & Capitulo Aurelianen.

*HVGONI NV CERINO
Episcopo.*

Epiſt. 52.
Vt restauraret
monasterium
de Vvaldo.

Sic nos de singularum Ecclesiarum statu decet esse sollicitos, ut & utilitatibus consulamus ipsarum, & gravaminibus obviemus, ne creditam nobis solitudinem postponere præsumamur. Attentes igitur qualiter monasterium de Waldo, quod ad Rom. Ecclesiam nullo pertinet mediante, in spiritualibus dissolutum sit, & in temporalibus diminutum, qualiter etiam à vicinis undique molestetur, ipsum tibi personaliter de fratrum nostrorum consilio committimus, quantum Dominus tibi permiserit, restaurandum in temporalibus, & spiritualibus reformatum; facultatem tibi corrigendi quæ in eo

corrigenda fuerint, & statuendi quæ statuenda cognoveris, auctoritate præsentium liberam indulgentes; ita tamen quod ex hoc libertas ipsius monasterij non laedatur. Nulli ergo &c. nostræ concessionis &c. Datum Laterani IV. Nonas Maij.

*MAGISTRO ET FRATRIBVS
Ord. de Calatrava tam præsentibus quæ
futuris secundum ord. Cistercien. fratrum
viventibus.*

Quoties à nobis petitur &c. usque ad verbum annuimus, & felicis record. Alexandri & Gregorij prædecessorum nostrorum Rom. Pont. vestigiis inhærentes, præfatum locum de Calatrava, & locum de Salvaterra, in quo ad serviendum Deo divino estis obsequio mancipati, sub beati Petri & nostra protectione suscipimus, & præsentis scripti pagina communimus. In primis siquidem statuentes ut institutio quam Abbas & fratres Cistercien. vobis in eodem loco morantibus, non ut familiaribus, sed ut veris fratribus fecisse dicuntur, perpetuis temporibus ibidem inviolabiliter observetur, videlicet ut militibus armis accincti, contra Saracenos pro tuitione Christiani populi fideliter dimicetis. Præterea ea quæ de viatu & vestitu vestro præfati Abbas & fratres Cistercien. & universum Capitulum ejusdem ordinis à vobis regulariter observanda sanxerunt, vobis nihilominus confirmamus, videlicet, ut lineis in femoralibus tantum vobis liceat uti. Veste quoque moderatas, honestas, & commodas secundum consilium Morimunden. Abbatis & Magistri vestrum scapulari pro habitu religiosis habebitis. Vestiti & cincti dormieris: & in oratorio, dormitorio, refectorio, & in coquina silentium jugiter tenebitis. Cavebitis autem ne in qualicunque veste aut superfluitatis argui, aut curiositatis notari possitis. Tribus verò in hebdomada diebus, id est, feria tertia, quinta, & die dominica, cum præcipuis solennitatibus, vobis carnibus vesci licebit. uno tantum ferculo, & unius generis, quantum ad carnes pertinet, contenti eritis. & ad mensam ubique silentium tenebitis. Ab exaltatione quoque sanctæ crucis usque ad Pascha tribus diebus, scilicet secunda feria, quarta, & sexta, præter Natale Domini, Epiphaniam, Hypa-

Epiſt. 51.
Recipitur fid
protectione fe
dis apostolicæ.